

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ ПАЙОВИЙ
ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «СОЛАРИС»

Станом на 30 червня 2024 року

ЗМІСТ

1. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності
 - 1.1. Мета та концептуальна основа фінансової звітності (стандарти, що використовувалися для підготовки та подання фінансової звітності)
 - 1.2. Достовірне подання та заяви про відповідальність МСФЗ
 - 1.3. Загальні відомості про Фонд з управління активами
 - 1.4. Опис діяльності (мета, предмет, види) та операційного середовища (умови здійснення діяльності, ліцензування, державне регулювання)
 - 1.5. Заява про безперервність діяльності
 - 1.6. Ідентифікація фінансової звітності (загального чи спеціального призначення, окрема, індивідуальна, консолідована)
 - 1.7. Функціональна валюта та валюта звітності
 - 1.8. Методи подання інформації у фінансових звітах
 - 1.9. Згортання фінансових активів та зобов'язань
 - 1.10. Рішення про затвердження фінансової звітності до випуску
 - 1.11. Звітний період фінансової звітності
 - 1.12. Суттєві статті фінансової звітності
 - 1.13. Основи оцінок, що застосовані у фінансовій звітності
 - 1.14. Заява про відповідальність
2. Суттєві положення облікової політики
 - 2.1. Основа формування облікових політик
 - 2.2. Політика звітування
 - 2.3. Критерії визнання елементів фінансової звітності
 - 2.4. Облікові політики щодо основних елементів фінансової звітності
3. Істотні облікові судження, оцінні значення та припущення
 - 3.1. Облікові політики, розроблені за відсутності прямих норм МСФЗ
 - 3.2. Оцінки, судження та припущення

- 3.3. Загальні судження щодо справедливої вартості активів та зобов'язань
- 3.4. Оцінки фінансових інструментів
- 3.5. Зменшення корисності не фінансових активів
- 3.6. Резерви очікування кредитних збитків
- 3.7. Оренда та її ідентифікація
- 4. Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації
- 5. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок
- 6. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансовій звітності
 - 6.1. Виручка від реалізації
 - 6.2. Витрати
 - 6.3. Результати операційної діяльності
 - 6.4. Результати фінансової та інвестиційної діяльності
 - 6.5. Податки на прибуток
 - 6.6. Нематеріальні активи
 - 6.7. Основні засоби
 - 6.8. Активи в стадії створення
 - 6.9. Витрати та позики
 - 6.10. Активи в формі прав користування (права оренди)
 - 6.11. Інвестиційна нерухомість
 - 6.12. Довгострокова дебіторська заборгованість
 - 6.13. Фінансові активи
 - 6.14. Грошові кошти та їх еквіваленти
 - 6.15. Контрактні активи
 - 6.16. Власний капітал
 - 6.17. Забезпечення довгострокові і поточні
 - 6.18. Довгострокові зобов'язання
 - 6.19. Поточні зобов'язання
 - 6.20. Контрактні зобов'язання
 - 6.21. Звіт про рух грошових коштів
 - 6.22. Аналіз статей фінансового звіту на знецінення
 - 6.23. Припинена діяльність
- 7. Розкриття іншої інформації
 - 7.1. Прибуток на акцію

- 7.2. Інформація за сегментами
- 7.3. Активи в заставі
- 7.4. Операції з пов'язаними сторонами
- 7.5. Розкриття справедливої вартості
- 7.6. Управління ризиками
- 7.7. Управління капіталом
- 7.8. Оцінка ефективності керівництва в управлінні економічними ресурсами
- 7.9. Умовні активи і зобов'язання
- 7.10. Невизнані контрактні зобов'язання
- 7.11. Дивіденди, оголошенні до дати затвердження до випуску
- 7.12. Вплив інфляції на монетарні статі
- 7.13. Події після звітної дати

Прийняті скорочення:

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЗАКРИТИЙ
НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ
ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «СОЛАРИС» - Фонд;

Національна Комісія з цінних паперів та фондового ринку – НКЦПФР;
Міжнародні стандарти фінансової звітності – МСФЗ;
Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку – МСБО;
Рада з Міжнародних стандартів Бухгалтерського обліку – РМСБО;
Податковий Кодекс України – ПКУ;
Баланс (Звіт про фінансовий стан) – Ф.№1;
Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) – Ф.№2;
Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) – Ф.№3;
Звіт про власний капітал – Ф.№4.

1. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

1.1. Мета та концептуальна основа фінансової звітності (стандарти, що використовувалися для підготовки та подання фінансової звітності)

Мета фінансової звітності загального призначення – надавати фінансову інформацію про суб'єкта господарювання, що звітує, яка є корисною для нинішніх та потенційних інвесторів, позикодавців та інших кредиторів у прийнятті рішень про надання ресурсів цьому суб'єктові господарювання.

Фінансова звітність загального призначення надає інформацію про фінансовий стан суб'єкта господарювання, що звітує, а саме інформацію про економічні ресурси суб'єкта господарювання та вимоги до суб'єкта господарювання, що звітує. Фінансова звітність також надає інформацію про наслідки операцій та інших подій, що змінюють економічні ресурси суб'єкта господарювання, що звітує, та вимоги до нього. Фінансова звітність також демонструє результати того, як управлінський персонал Фонду розпоряджається ввіреними йому ресурсами.

Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про суб'єкт господарювання:

- 1) активи;
- 2) зобов'язання
- 3) власний капітал;
- 4) дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- 5) внески та виплати власникам, які діють згідно з їхніми повноваженнями власників;
- 6) грошові потоки.

Концептуальною основою даної фінансової звітності є бухгалтерські політики та принципи, що базуються на вимогах Міжнародних стандартів фінансового обліку та звітності (далі МСБО, МСФЗ) та Тлумаченнях (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01.01.2022 р., що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

При формуванні фінансової звітності управлінський персонал керувався також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації та ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Дана фінансова звітність включає:

Форма №1 – баланс (звіт про фінансовий стан) станом на 30.06.2024

Форма №2 – звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) за період с 01.01.2024 по 30.06.2024

Форма №3 – звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за період с 01.01.2024 по 30.06.2024

Форма №4 – звіт про власний капітал станом за період с 01.01.2024 по 30.06.2024

Форма №4 – звіт про власний капітал станом за період с 01.01.2023 по 30.06.2023

Примітки до фінансової звітності, складені відповідно до вимог МСФЗ. Примітки є невід'ємною частиною звітності і відповідають фінансовому стану та діяльності Фонду.

1.2. Достовірне подання та заяви про відповідальність МСФЗ

Фінансова звітність достовірно подає фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операції, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визначення для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у Концептуальній основі.

Концептуальною основою фінансової звітності Фонду за період, що закінчився 30 червня 2024 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01.01.2024 р., що викладені українською мовою та офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Фондом фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01.01.2024 р., дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Фонд керувався також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Для забезпечення єдиних принципів, методів та підходів при відображенні поточних операцій в обліку та при складанні фінансової звітності Фонду існує Наказ № 1 від 07.07.2016 р. «Про облікову політику» ТОВ «Азово-Чорноморська Адміністративна компанія», яка здійснює Управління активами Фонду. Цей наказ є чинним станом на 30.06.2024 р.

Фонд складає фінансову звітність (крім звіту про рух грошових коштів) на підставі принципу нарахування.

Фінансова звітність Фонду складається виходячи з принципу обачності, що дозволяє підтримати нейтральність представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності.

Правдиве уявлення даних у фінансовій звітності трактується як подання суті операції, а не тільки їх юридичної форми.

Фонд подає окремо кожній суттєвий клас подібних статей. Фонд подає окремо статі відмінного характеру.

Операції діяльності Фонду об'єднані у класи за їх характером та функцією. Об'єднані дані сформували рядки у фінансовій звітності.

Фонд не згортав активи та зобов'язання та доходи у фінансовій звітності.

Фонд чітко ідентифікує фінансову звітність та відокремлює її від іншої інформації.

1.3. Загальні відомості про Фонд

Повна та скорочена назва :

ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ ПАЙОВИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «СОЛАРИС», ЗНВПФ «СОЛАРИС» (надалі – Фонд)

Місцезнаходження: вул. Сумська, буд. 96, м. Харків, 61002, Україна.

Організаційно-правова форма: **товариство з обмеженою відповідальністю**

Країна реєстрації: Україна

Основний вид діяльності: 66.30 – управління фондами

Код за ЄДРІСІ: 23300912.

Емітентом інвестиційних сертифікатів Фонду є Товариство з обмеженою відповідальністю «Азово-Чорноморська адміністративна компанія» (далі за текстом – «КУА») (код ЄДРПОУ 40578993), зареєстроване у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань 17.06.2016 р., номер запису: 1 480 102 0000 069905.

Основним видом діяльності КУА є надання послуг з управління активами інституційних інвесторів. Професійна діяльність на фондовому ринку - діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) здійснюється на підставі рішення НКЦПФР №155 від 09.03.2017 р.

1.4. Опис діяльності (мета, предмет, види) та операційного середовища

(умови здійснення діяльності, ліцензування, державне регулювання)

Фонд є інститутом спільного інвестування, що надає фінансові послуги на ринках капіталу для провадження діяльності зі спільного інвестування.

Предметом діяльності Фонду є провадження діяльності із спільного інвестування, пов'язаної із об'єднанням (залученням) та розміщенням (вкладенням) коштів учасників Фонду та доходів, отриманих Фондом від здійснення діяльності із спільного інвестування.

Пріоритетними напрямками інвестиційної діяльності Товариства є інвестування у будівельну галузь, сільське господарство, транспортну галузь, машинобудування.

Діяльність із спільного інвестування є виключною діяльністю Фонду.

Фонд є фінансовою установою. Фонд провадить свою діяльність відповідно до Господарського кодексу України, Закону України «Про інститути спільного інвестування», Цивільного кодексу України, Закону України «Про інвестиційну діяльність», Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», Закону України «Про депозитарну систему України» та чинного законодавства України, нормативно-правових актів НКЦПФР, Статуту, Регламенту та внутрішніх документів Фонду.

1.5. Заява про безперервність діяльності

Фонд складає свою фінансову звітність на підставі припущення про безперервність діяльності. Фонд не має намірів ліквідувати суб'єкт господарювання чи припинити діяльність. Під час оцінювання управлінський персонал не виявив невизначеностей щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності підприємства продовжувати діяльність на безперервній основі.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал брав до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – на 12 місяців з початку звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом. Фонд послідовно отримувала прибуток від своєї діяльності та має доступ до фінансових ресурсів, немає простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості, тому підприємство має достатню впевненість у тому, що його діяльність буде продовжуватися на безперервній основі.

Управлінський персонал Фонду вважає, що припущення про подальше безперервне функціонування, є доречним.

У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" було постановлено: У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України "Про правовий режим воєнного стану" в Україні введено воєний стан, термін якого є дійсним на момент складання звіту.

В Фонді наявні достатні кошти для покриття короткострокових потреб. Фонд не має потреби домовлятися з кредиторами про реструктуризацію зобов'язань та зменшувати її операційні потреби. Фонду не потрібно звертатись за фінансовою підтримкою до її учасників для забезпечення нормальної діяльності.

Фонд регулярно здійснює аналіз економічної ситуації в країні. Управлінський персонал вважає, що суттєвої невизначеності щодо можливості Фонду продовжувати свою діяльність на період, як мінімум 12 місяців з дати подання цієї фінансової звітності, не існує. Станом на дату

звітності управлінський персонал не має намірів припиняти чи суттєво згортати господарську діяльність.

Станом на 30 червня 2024 року управлінському персоналу не відомо про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть вплинути на безперервність діяльності.

1.6. Ідентифікація фінансової звітності (загального чи спеціального призначення, окрема, індивідуальна, консолідована)

Фінансова звітність Фонду є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та її грошових потоків для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

1.7. Функціональна валюта та валюта звітності

Для оцінки статей, включених до фінансової звітності Фонду, було використано валюту первинного економічного середовища, в якому працює Фонд, - українська гривня.

Всі значення наведені з округленням до найближчої тисячі, якщо не зазначено інше.

Операції в іноземній валюті станом на 30.06.2024 року підприємство не здійснювало, тому вплив валютних курсів на фінансову звітність не оцінюються.

1.8. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО №1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацію, оснований на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функції як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків та наведена в п.6.2 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні знаходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Фонду.

1.9. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Фонд має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або

зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

1.10. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається період з 01 січня по 30 червня 2024 року. Ні учасники Фонду, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження.

1.11. Суттєві статті фінансової звітності

Суттєвими статтями фінансової звітності, складеної станом на 30 червня 2024 року, є статті, вартість яких перевищує 100 тис.грн.

1.12. Основи оцінок, що застосовані у фінансовій звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дискованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачена справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

1.13. Заява про відповідальність

Управлінський персонал Фонду з управління активами несе відповідальність за підготовку фінансової звітності підприємства, яка достовірно подає фінансовий стан Фонду станом на 30 червня 2024 року, а також результат його діяльності за період, що закінчився 30 червня 2024 року, рух грошових коштів та зміни в капіталі за відповідний період, у відповідності до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та звітності. Склад цієї інформації визначається професійним судженням управління персоналу Фонду з управління активами.

2. Суттєві положення облікової політики

2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, засновані суб'єктом господарювання при складанні та поданні

фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка містить доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Фонду розроблена та затверджена управлінським персоналом Фонду відповідно до вимог МСБО № 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ та інтерпретацій.

Фінансова звітність Фонду підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю на дату застосування МСФЗ відповідно до МСФЗ № 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності», оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти». З використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності здійснюється з дотриманням принципів повного висвітлення, послідовності, безперервності, нарахування та відповідності доходів та витрат, періодичності.

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від управлінського персоналу припущень та розрахунків, що впливають на застосування облікової політики та наведені суми активів та зобов'язань, а також доходів та витрат. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких робляться судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань, інформація про яку недоступна з інших джерел. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у управлінського персоналу інформації про поточні події, фактичні результати можуть відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких є припущення та розрахунки, мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ.

Оцінки та пов'язані з ними припущення ґрунтуються на історичному досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за даних обставин, результати яких формують основу для суджень щодо балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Допущення та зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни і оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки постійно були переглянуті, і в усіх наступних періодах, викликаних зазначеними змінами. Фонд здійснює оцінку та відображення активів і зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану, на наступні звітні періоди.

2.2. Політика звітування

Фонд обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

2.3. Критерії визнання елементів фінансової звітності

Актив (згідно п.4.6. Концептуальної основи фінансової звітності) – теперішній економічний ресурс, що контролюється об'єктом господарювання внаслідок минулих подій. Економічний ресурс – право, що має потенціал створення економічних вигід. Права, що мають потенціал створення економічних вигід набувають багатьох форм, у тому числі: а) прав, що відповідають обов'язку іншої сторони (п.4.39), наприклад: (i) права на одержання грошових коштів; (ii) права на одержання товарів або послуг; (iii) права на обмін економічними ресурсами з іншою стороною на сприятливих умовах. До таких прав належить, наприклад, форвардний контракт на купівлю економічного ресурсу на умовах, що є сприятливими на даний час, або опціон на купівлю економічного. (iv) права на одержання вигоди від обов'язку іншої сторони передати економічний ресурс у разі певної майбутньої події, настання якої пов'язане з невизначеністю (п.4.37); б) права, що не відповідають обов'язку іншої сторони, наприклад: (i) права на фізичні об'єкти на зразок основних засобів або запасів. Прикладами таких прав є право користування фізичним об'єктом або право одержувати вигоду від ліквідаційної вартості об'єкта оренди; (ii) права на використання об'єктів інтелектуальної власності.

Класифікація активів (необоротні/оборотні) та зобов'язань за строками погашення (довгострокові/ поточні) здійснюється під час їх первинного визнання залежно від терміну існування, користування, володіння ними Фондом в порівнянні з їх операційним циклом. Тривалість операційного циклу складає один календарний рік. Актив визнається оборотним, якщо:

- його передбачається реалізувати або він призначений для продажу чи використання в межах звичайного операційного циклу;
- актив призначений для реалізації (торгівлі) або його передбачається реалізувати протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду;
- актив являє собою грошові кошти, за виключенням випадків наявності обмежень на його обмін або використання для погашення зобов'язань протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як необоротні.

Поточна дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги визнається активом одночасно з визнанням доходу від реалізації продукції, товарів, робіт і послуг та оцінюється за справедливою вартістю компенсації на дату визнання.

Перший критерій зобов'язання – це наявність у суб'єкта господарювання обов'язку. Згідно п.4.29 Концептуальної основи фінансової звітності обов'язок – це дія або відповідальність, уникнути якої суб'єкт

господарювання не має практичної спроможності. Обов'язок завжди виникає перед іншою особою (чи особами). Іншою особою (чи особами) може бути особа чи інший суб'єкт господарювання, група людей чи інших суб'єктів господарювання або суспільство в цілому. Немає потреби знати, перед якою саме стороною (якими саме сторонами) має місце обов'язок. Якщо одна сторона має обов'язок передати економічний ресурс, то звідси випливає, що інша сторона (або сторони) має право одержати цей економічний ресурс. Водночас, вимога до однієї сторони визнати зобов'язання та оцінити його в певній сумі не означає, що інша сторона (або сторони) повинна визнавати актив або оцінювати його в тій самій сумі.

Для виконання цього критерію обов'язок повинен мати потенціал вимагати від суб'єкта господарювання передання економічного ресурсу іншій стороні (чи іншим сторонам). Для того, щоб цей потенціал існував, немає потреби у впевненості з приводу того — ба навіть імовірності того, що суб'єкт повинен буде передати економічний ресурс: передання може, наприклад, бути обов'язковим лише в разі настання в майбутньому певної події, пов'язаної з невизначеністю. Потрібно лише, щоб цей обов'язок уже існував і щоб — щонайменше за однієї обставини — він вимагав від суб'єкта господарювання передання економічного ресурсу.

Зобов'язання визнається короткостроковим (поточним), якщо воно відповідає одному із наступних критеріїв:

- передбачається, що зобов'язання буде погашено в ході звичайного операційного циклу;
- зобов'язання призначено, головним чином, для продажу;
- зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після дати балансу.

Фонд не має безумовного права відкласти погашення зобов'язання принаймні протягом 12 місяців після дати балансу.

Зобов'язання, що не відповідають жодному із перерахованих критеріїв вважаються довгостроковими. Частина довгострокових зобов'язань, що підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців від останнього числа кожного календарного місяця, переводиться в поточні зобов'язання на ту ж дату. Облік довгострокових та поточних зобов'язань ведеться з поділом на торгові, фінансові та інші зобов'язання. Для визначення дати визнання або погашення активів та зобов'язання користуються договорами, правилами випуску цінних паперів (за облігаціями, тощо) та чинним законодавством. Фондом встановлена межа суттєвості для:

- окремих об'єктів обліку активів, зобов'язань, власного капіталу - 1% валюти балансу;
- окремих видів доходів і витрат - 1% чистого прибутку (збитку).

Фонд не зараховує активи та зобов'язання, а також доходи та витрати, якщо тільки такого не вимагається відповідно до будь-якого МСФЗ. Фонд залишає незмінними представлення та класифікацію статей у фінансовій звітності від періоду до періоду. У випадку, якщо будуть відбуватися зміни у представленні або класифікації статей у фінансовій звітності, Фонд здійснить

рекласифікацію порівняльних сум, за виключенням випадків, коли це не можливо, розкриє інформацію по даному випадку. Капітал - доля, що залишається в активах Фонду після вирахування всіх її зобов'язань. Дохід - приріст економічних вигод протягом звітного періоду, у формі припливу (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з вкладами власників. Витрати - зменшення економічних вигод протягом звітного періоду, що відбувається у формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, ведучих до зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (учасниками). Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Визнанню у фінансовій звітності підлягають ті елементи, які:

- відповідають визначенню одного з елементів;
- відповідають критеріям визнання.

Критерії визнання:

- існує вірогідність здобуття або відтоку майбутніх економічних вигод, пов'язаних з об'єктом, що відповідає визначенню моменту;
- об'єкт має вартість або оцінку, яка може бути надійно виміряна.

Всі активи, які знаходяться у власності Фонду, є контрольованими і достовірно оціненими. Активи і зобов'язання оцінюються так, щоб створені під них резерви та вжиті заходи виключали можливість перенесення існуючих фінансових ризиків на майбутні звітні періоди.

2.4. Облікові політики щодо основних елементів фінансової звітності

2.4.1. Основні засоби та нематеріальні активи

Фонд визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 20000 грн.

Первісно Фонд оцінює основні засоби за їх собівартістю. Собівартість об'єктів основних засобів складається з ціни його придбання, витрат, які виникли через доставку об'єкта до місця експлуатації, та приведення його в стан, необхідний для експлуатації, а також первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж цього об'єкту.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Фонд не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці

витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 30%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

На кожную звітну дату Фонд оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Фонд зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО № 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Фонд сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Амортизація основних засобів Фонду нараховується прямолінійним методом

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

2.4.2. Дебіторська заборгованість за основною діяльністю

Дебіторська заборгованість - це фінансовий актив, який є контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у Звіті про фінансовий стан тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цього активу.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю в подальшому обліковується за справедливою вартістю з використанням дохідного методу за мінусом резервів очікуваних кредитних збитків. Цей резерв створюється у тому випадку, коли існує об'єктивне свідчення того, що Фонд не зможе

отримати всю суму заборгованості відповідно до первинних умов. Суттєві фінансові труднощі дебітора, ймовірність того, що до дебітора будуть застосовані процедури банкрутства або фінансові реорганізації, а також непогашення або недотримання строків погашення дебіторської заборгованості свідчать про те, що дебіторська заборгованість за основною діяльністю є знеціненою. Сума резерву являє собою різницю між балансовою вартістю активу та поточною вартістю оціночних майбутніх грошових потоків. Балансова вартість активу зменшується за рахунок відповідного резерву, а сума збитку визнається у звіті про сукупні доходи. Якщо дебіторська заборгованість за основною діяльністю є така, що не може бути повернута, вона списується за рахунок резерву на знецінення за основною діяльністю. Повернення раніше списаних сум кредитується у звіті про сукупні доходи за рахунок загальних та адміністративних витрат.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю, умови якої переглянуті, обліковується за справедливою вартістю на основі структури переглянутих грошових потоків. Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Фонд оцінює за сумою первісного рахунку фактури, тому що вплив дисконтування є несуттєвим.

У якості практичного спрощення для резервування кредитних збитків по дебіторській заборгованості за основною діяльністю Фонд прийняла рішення використовувати матричне забезпечення (параграф Б.5.5.35 МСФЗ № 9), а саме нараховувати Резерв від очікуваних кредитних збитків у розмірі 0,001% від суми торгівельної дебіторської заборгованості станом на кінець звітного періоду.

Фонд обліковує іншу дебіторську заборгованість за справедливою вартістю на основі структури очікуваних грошових потоків.

2.4.3. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти, депозити в банках, інші короткострокові високоліквідні інвестиції, первісний термін яких не перевищує трьох місяців. Суми, використання яких обмежене, виключаються зі складу грошових коштів при підготовці звіту про рух грошових коштів. Суми, обмеження щодо яких не дозволяють їх обміняти або використати для розрахунку по зобов'язаннях протягом принаймні дванадцяти місяців після звітної дати, включаються до складу інших необоротних активів. Грошові кошти та їх еквіваленти обліковуються за справедливою вартістю, яка дорівнює їхній номінальній вартості.

2.4.4. Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість

Принцип початкового визнання та оцінки кредиторської заборгованості за основною діяльністю відповідає принципу початкового визнання та оцінки

фінансових інструментів. Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за справедливою вартістю витратним методом з урахуванням контрактних умов, ймовірності погашення, очікуваних вихідних грошових потоків.

Фінансові зобов'язання без фіксованого строку погашення у подальшому обліковуються за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Кредиторська заборгованість за авансами отриманими оцінюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх балансовій вартості.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Фонд оцінює за сумою первісного рахунку фактури, тому що вплив дисконтування є несуттєвим.

2.4.5. Визнання доходів

Дохід — це збільшення активів або зменшення зобов'язань, наслідком якого є зростання власного капіталу, крім як унаслідок здійснення внесків держателями вимог до власного капіталу (п.4.68 Концептуальної основи).

Відповідно до МСФЗ № 15 «Дохід від договорів з клієнтами» дохід - це збільшення економічних вигід протягом звітного періоду у формі надходжень або покращення активів або зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, окрім збільшення власного капіталу, пов'язаного з отриманням внесків від учасників власного капіталу.

Суб'єкт господарювання обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії: а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання; б) суб'єкт господарювання може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися; в) суб'єкт господарювання може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися; г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або сума майбутніх грошових потоків суб'єкта господарства зміняться внаслідок договору); та г) цілком імовірно, що суб'єкт господарювання отримає компенсацію, на яку він матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту. Оцінюючи, чи достатньо високою є ймовірність отримання суми компенсації, суб'єкт господарювання повинен розглянути лише здатність клієнта та його намір виплатити таку суму компенсації, коли настане час її сплати.

Дебіторська заборгованість - це право суб'єкта господарювання на компенсацію, яке є безумовним. Право на компенсацію є безумовним, якщо для того, щоб настала дата сплати такої компенсації, необхідний лише плин часу. Суб'єкт господарювання обліковує дебіторську заборгованість відповідно до МСФЗ № 9. Після первісного визнання дебіторської заборгованості внаслідок договору з клієнтом будь-яка різниця між оцінкою дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ № 9 та відповідної визнаної

суми доходу слід подавати як витрати (наприклад, як збиток від зменшення корисності).

Доходи Фонд визнає за методом нарахування.

Дохід включає тільки валові надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню підприємством на його власний рахунок.

Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг може бути попередньо оцінений достовірно, дохід за цією операцією має визнаватися шляхом посилання на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітного періоду.

Відповідно до п. 46 МСФЗ № 15 коли (або як тільки) зобов'язання щодо виконання задоволене, суб'єкт господарювання визнає як дохід від звичайної діяльності, суму ціни операції (яка не включає оцінок змінної компенсації, що є обмеженими відповідно до параграфів 56-58), яка віднесена на це зобов'язання щодо виконання.

Фонд визнає доходи, якщо їх суму можна визначити з достатнім рівнем точності, існує ймовірність отримання майбутніх економічних вигід і дотримано конкретних критеріїв по кожному напрямку діяльності Фонду. Сума доходу вважається такою, що не може бути достовірно оцінена до тих пір, поки умовні зобов'язання, пов'язані з реалізацією, не будуть врегульовані.

Оцінки доходів Фонду базуються на результатах минулих періодів з урахуванням категорій покупців, видів операцій та специфіки кожної угоди.

Фонд укладає контракт із клієнтами на умовах оплати протягом короткого періоду часу, угоди не носять багатокомпонентний характер та Фонд не має програм лояльності та специфічних гарантій.

Фонд може достовірно оцінити суму доходу, невизначеностей щодо отримання грошових коштів Фонд не має, тому Фонд прийняло рішення визнавати дохід за датою підписання акта виконаних робіт (послуг).

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Фонд передав покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Фондом не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Фонду надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

д) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

2.4.6. Визнання витрат

Витрати — це зменшення активів або збільшення зобов'язань, наслідком якого є зменшення власного капіталу, крім як унаслідок здійснення розподілу держателям вимог до власного капіталу (п. 4.69 Концептуальної основи).

Фонд обліковує витрати за методом нарахування.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Фонд капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

2.4.7. Фінансові доходи та витрати

Фінансові доходи та витрати включають процентні доходи та витрати за позиковими коштами, збитки від дострокового погашення кредитів, процентні доходи від вкладених коштів, дохід від виникнення фінансових інструментів і прибутки та збитки від курсових різниць за фінансовою діяльністю.

Процентні доходи визнаються по мірі їх нарахування з урахуванням ефективної доходності активу.

2.4.8. Податок на прибуток

Фонд не є платником податку на прибуток на загальних підставах, , відповідно до п 141.6.1 ПКУ , згідно з яким звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного

інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

2.4.9. Облікові політики щодо забезпечень

Забезпечення визнаються, коли Фонд має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

2.4.10. Інформація про зміни в облікових політиках

Фонд обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операції, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Облікова політика Фонду за період, що закінчується 30 червня 2024 року, відповідає обліковій політиці, яка застосовувалась в попередньому звітному періоді.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається у відповідних розділах облікової політики.

3. Істотні облікові судження, оцінні значення та припущення

3.1. Облікові політики, розроблені за відсутності прямих норм МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Фонду застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики таким чином, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Фонду;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Фонду посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження управлінський персонал враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують

стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

3.2. Оцінки, судження та припущення

Підготовка фінансової звітності за МСФЗ вимагає від управлінського персоналу формування певних суджень, оцінок та припущень, які впливають на використання принципів облікової політики, а також суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, які відображені в звітності. Управлінський персонал використовує ряд оцінок та припущень щодо подання активів та зобов'язань та розкриття умовних активів та зобов'язань при підготовці фінансової звітності відповідно до вимог МСФЗ. Оцінки та пов'язані з ними припущення ґрунтуються на історичному досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за даних обставин, результати яких формують основу для суджень щодо балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Допущення і зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті, і в усіх наступних періодах, викликаних зазначеними змінами. Управлінський персонал здійснює оцінку та відображення активів та зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану, на наступні звітні періоди. Активи і зобов'язання Фонду первісно оцінюються під час їх придбання чи

виникнення та в подальшому оцінюються на дату балансу станом на кінець звітного року відповідно до вимог МСФЗ. Інформація про суттєві сфери невизначеності оцінок і ключові судження при використанні облікової політики представлені далі.

3.3. Загальні судження щодо справедливої вартості активів та зобов'язань

Оцінка справедливої вартості активів та зобов'язань ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих фінансовим інструментам, та інших факторів з урахуванням вимог МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Оцінка справедливої вартості - це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливу вартість, суб'єкт господарювання має брати до уваги ті характеристики активу або зобов'язання, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи ціну активу або зобов'язання на дату оцінки. До таких характеристик належать, наприклад, такі:

- а) стан та місце розташування активу;
- б) обмеження, якщо вони є, на продаж або використання активу.

Оцінка справедливої вартості припускає, що актив або зобов'язання обмінюється між учасниками ринку у звичайній операції продажу активу або передачі зобов'язання на дату оцінки за поточних ринкових умов.

МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості» визначає справедливую вартість як ціну, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Оцінка справедливої вартості припускає, що актив або зобов'язання обмінюється між учасниками ринку у звичайній операції продажу активу або передачі зобов'язання на дату оцінки за поточних ринкових умов.

Оцінка справедливої вартості припускає, що операція продажу активу або передачі зобов'язання відбувається або

а) на основному ринку для цього активу або зобов'язання; або

б) за відсутності основного ринку - на найсприятливішому ринку для цього активу або зобов'язання.

Справедлива вартість - це ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на основному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігається така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншого методу оцінювання.

Оцінка справедливої вартості передбачає, що фінансове або нефінансове зобов'язання або власний інструмент капіталу суб'єкта господарювання (наприклад, частки участі у власному капіталі, випущені як компенсація при об'єднанні бізнесу) передається учасникові ринку на дату оцінки. Передача зобов'язання або власного інструменту капіталу суб'єкта господарювання передбачає таке:

а) зобов'язання лишатиметься непогашеним і сторона-учасник ринку, якій буде здійснено передачу, повинна буде виконати це зобов'язання. Зобов'язання не буде погашене з контрагентом або іншим чином на дату оцінки.

б) власний інструмент капіталу суб'єкта господарювання лишатиметься непогашеним, і сторона, якій він передається, - учасник ринку - перебере на себе права та обов'язки, пов'язані з інструментом. Інструмент не буде скасований або іншим чином погашений на дату оцінки.

Мета застосування методу оцінки вартості - визначити ціну, за якою відбулася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов.

Існують три широко застосовувані методи оцінки вартості, такі як ринковий підхід, витратний підхід та дохідний підхід.

З метою підвищення зіставності оцінок справедливої вартості та пов'язаного з ними розкриття інформації МСФЗ № 13 для таких цілей встановлює ієрархію справедливої вартості, у якій передбачено три рівня вхідних даних для методів оцінки вартості, що використовуються для оцінки справедливої вартості. Ієрархія справедливої вартості встановлює найвищий пріоритет для цін котирування (нескоригованих) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання (вхідні дані 1-го рівня) та найнижчий пріоритет для закритих вхідних даних (вхідні дані 3-го рівня).

Вхідні дані 1-го рівня - це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки. Ціна котирування на активному ринку є найнадійнішим свідченням справедливої вартості і за наявності має бути використана без коригування для оцінки справедливої вартості, окрім ситуацій, визначених у параграфі 79.

Вхідні дані 2-го рівня - це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. Якщо актив або зобов'язання має визначений (контрактний) строк, то вхідні дані 2-го рівня повинні бути відкритими протягом практично всього строку цього активу чи зобов'язання. До вхідних даних 2-го рівня належать:

а) ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;

б) ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;

в) вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, наприклад:

- ставки відсотка та криві дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;

- допустима змінність;

- кредитні спреди.

г) вхідні дані, підтверджені ринком.

Вхідні дані 3-го рівня - це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких не має у відкритому доступі. Закриті вхідні дані слід використовувати для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних не має, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі не має.

Методи оцінки застосовуються послідовно.

Управлінський персонал здійснює виключно оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, які вимагаються МСБО № 13, на кінець кожного звітного періоду.

Наявність доречних вхідних даних та їхня відносна суб'єктивність може вплинути на вибір відповідних методів оцінки вартості. Так, виходячи з особливостей інструментів капіталу, які знаходяться у складі активів Фонду, під час визначення їх справедливої вартості в основному будуть використовуватися вхідні дані 3-го рівня ієрархії.

3.4. Оцінки фінансових інструментів

Фонд визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли суб'єкт господарювання стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента.

Відповідно до п. 3 МСФЗ № 9 визнання та, у відповідних випадках, припинення визнання звичайного придбання або продажу фінансових активів

здійснюється, з використанням обліку за датою операції або обліку за датою розрахунків. Фонд обрала метод визнання за датою операції.

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

3.4.1. Фінансові активи

Відповідно до п.4 МСФЗ № 9 Фонд класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та

б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої - утримування активів задля збирання контрактних грошових потоків;

б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

В усіх інших випадках фінансовий актив оцінюють за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у складі прибутку або збитку.

Інструменти капіталу - це будь-які контракти, які засвідчують залишкову частку в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань.

До інструментів капіталу відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Інструменти капіталу визнаються у Звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цих інструментів.

Первісна оцінка фінансових активів здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Проте, якщо існують свідчення, що ціна операції (придбання) не відповідає справедливій вартості придбаних фінансових активів, різниця визнається як прибуток (збиток) при первісному визнанні.

Витрати на придбання фінансових активів визнаються витратами періоду і не включаються до первісної справедливої вартості фінансового активу.

Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.

Справедлива вартість фінансових активів, що обертаються на організованих ринках, оцінюється за мінімальним серед організаторів торгів офіційним біржовим курсом, що склався на дату оцінки (1-й рівень ієрархії).

Справедлива вартість фінансових активів, щодо якого не встановлений біржовий курс, оцінюється за мінімальною серед організаторів торгів кращою ціною купівлі такого активу на дату оцінки або за вартістю, встановленою незалежним оцінювачем, якщо актуальність такої оцінки не гірша за 30 календарних днів (1-й рівень ієрархії).

Справедлива вартість фінансового активу, визначена за 1-м рівнем ієрархії, надалі називається «ринкова вартість». Справедлива вартість фінансового активу, що перебувають у біржових списках організаторів торгівлі та вартість яких на дату оцінки не може бути визначена як ринкова, але ринкова вартість визначена на дату, що передують даті оцінки не більше ніж на 365 днів, дорівнює останній ринковій вартості (2-й рівень ієрархії).

Оцінка фінансового активу, що не включені до біржових списків організаторів торгівлі, або у випадку відсутності ринкової вартості за останні 365 днів (3-й рівень ієрархії), здійснюється відповідно до ціни викупу, встановленої рішенням загальних зборів акціонерів/учасників такого емітенту/товариства.

Фонд розцінює фінансові активи (облігації, тощо), на Балансі підприємства як фінансовий актив, що утримується для реалізації, та який планується реалізувати протягом календарного року. Тому задля визначення справедливої вартості тих фінансових активів, щодо яких відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовуються методики оцінки, що базуються на даних про останні угоди, здійснені між непов'язаними сторонами, та аналіз фінансової інформації про об'єкти інвестування, аналітичні процедури по оцінці безперервності діяльності контрагентів-суб'єктів господарювання, зроблені управлінським персоналом цих підприємств, порівняння вартості активів цих підприємств на початок та кінець звітного періоду.

Ці методики використовуються для оцінки справедливої вартості управлінським персоналом Фонду, якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої вартості. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента корпоративних прав та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку. Якщо таких підстав не виявлено, та вартість активів об'єктів інвестування на початок та кінець звітного періоду зменшилась не більше ніж на 10 відсотків, то є підстави вважати справедливою вартість даних фінансових активів на рівні балансової вартості.

При цьому, згідно п. 89 МСФЗ № 13 Суб'єкт господарювання має сформувати закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані суб'єкта господарювання. У процесі формування закритих вхідних даних суб'єкт господарювання може розпочати зі своїх власних даних, але він має

скоригувати дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або об'єкт господарювання має щось особливе, чого не має у інших учасників ринку (наприклад, притаманну суб'єктові господарювання синергію). Суб'єктові господарювання не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, суб'єкт господарювання має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, які можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

3.4.2. Класифікація фінансових активів

При первісному визнанні фінансові активи класифікуються як фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю (AC), справедливою вартістю, що змінюється через інший сукупний дохід (FVOCI) або справедливою вартістю, що змінюється через прибуток або збиток (FVTPL), відповідно. Усі фінансові активи спочатку визнаються за справедливою вартістю плюс, якщо фінансові активи не відображаються за справедливою вартістю через прибуток або збитки, витрати на проведення операції, що відносяться до придбання фінансового активу. Справедлива вартість при первісному визнанні найкраще підтверджується ціною угоди.

Фонд класифікує фінансові активи як такі, що надалі оцінюються за амортизованою собівартістю, справедливою вартістю через інший сукупний дохід або справедливою вартістю через прибуток або збиток, на основі обох таких критеріїв:

а) бізнес-моделі суб'єкта господарювання з управління фінансовими активами;

б) установленими договором характеристиками грошових потоків за фінансовим активом.

Бізнес-модель відображає спосіб, у який Фонд управляє активами з метою отримання грошових потоків: чи є метою Фонду (i) виключно отримання передбачених договором грошових потоків від активів («утримання активів для отримання передбачених договором грошових потоків»), або (ii) отримання передбачених договором грошових потоків і грошових потоків, які виникають у результаті продажу активів («утримання активів для отримання передбачених договором грошових потоків і продажу»), або якщо не застосовується ні пункт (i), ні пункт (ii), фінансові активи відносяться у категорію «інших» бізнес-моделей та оцінюються за справедливою вартістю через прибуток чи збиток.

Бізнес-модель визначається для групи активів на основі всіх відповідних доказів діяльності, яку Фонд має намір здійснити для досягнення цілі, встановленої для групи активу, наявних на дату оцінки. Фактори, які Фонд враховує при визначенні бізнес-моделі, включають мету і склад активів, минулий досвід отримання грошових потоків по відповідних активах, підходи до оцінки та управління ризиками, методи оцінки доходності активів та схему виплат керівникам.

При оцінці справедливої вартості фінансових активів управлінський персонал застосовує методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Тому для оцінки справедливої вартості фінансового активу Фонд вивчає зміни економічного середовища в Україні з моменту придбання активу по теперішній час, аналізує надійність компанії-емітента використовуючи для цього доступні джерела, наприклад, система YouControl – он-лайн - сервіс перевірки компаній, інших відкритих джерел, а також приймає до уваги характеристики активу підприємства-емітента, тобто його фізичний стан (неушкодженість об'єкта, цілісність не порушена) та місце розташування, для фінансування котрого були емітовані цінні папери.

Зміни в оцінці активів Фонд відносить на рахунок прибутку або збитку у відповідному періоді.

3.4.3. Припинення визнання фінансового активу

Фонд передає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли він:

а) передає контрактні права на одержання грошових потоків фінансового активу;

б) зберігає контрактні права на отримання грошових потоків фінансового активу, але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою, яка відповідає умовам, наведеним нижче.

Якщо Фонд зберігає контрактні права на одержання грошових потоків від фінансового активу («первісний актив»), але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити ці грошові потоки одному або кільком суб'єктам господарювання («кінцевим одержувачам»), то Фонд розглядає операцію як передачу фінансового активу тоді і лише тоді, коли виконуються всі з наведених далі умов:

а) суб'єкт господарювання не має зобов'язання сплатити суми кінцевим одержувачам, доки він не отримає еквівалентні суми від первісного активу. Короткострокові аванси суб'єкта господарювання із правом повного відшкодування позиченої суми плюс нараховані відсотки за ринковими ставками не порушують цієї умови;

б) умови контракту про передачу забороняють суб'єктові господарювання продавати або надавати у заставу первісний актив, окрім надання кінцевим одержувачам як забезпечення зобов'язання сплатити грошові потоки;

в) суб'єкт господарювання має зобов'язання передати будь-які грошові потоки, які він отримує від імені кінцевих одержувачів, без суттєвої затримки. Крім того, суб'єкт господарювання не має права повторно інвестувати такі грошові потоки, за винятком інвестицій у грошові кошти або еквіваленти грошових коштів (як визначено в МСБО № 7 «Звіти про рух грошових коштів») протягом короткого періоду розрахунків від дати

отримання коштів до дати необхідного перерахування кінцевим одержувачам, причому відсоток, зароблений за такими інвестиціями, також перераховується кінцевим одержувачам.

3.4.4. Фінансові зобов'язання

Фонд класифікує всі фінансові зобов'язання як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка, за винятком таких:

а) фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Такі зобов'язання, в тому числі похідні фінансові інструменти, які є зобов'язаннями, у подальшому оцінюються за справедливою вартістю;

б) фінансові зобов'язання, що виникають, коли передача фінансового активу не відповідає критеріям для припинення визнання або коли застосовується підхід подальшої участі;

в) контракти фінансової гарантії;

г) зобов'язання надати позику за відсотковою ставкою, нижчою ніж ринкова.

Фонд визначає фінансове зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, коли при первісному визнанні нескасовно призначити фінансове зобов'язання як таке, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, або якщо результатом такого призначення є доречніша інформація, оскільки або:

а) воно усуває чи значно зменшує неузгодженість оцінки чи визнання, що в іншому випадку виникає внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних основах; або

б) управління групою фінансових зобов'язань або фінансових активів та фінансових зобов'язань та оцінка їх показників здійснюється на основі справедливої вартості, відповідно до задокументованої стратегії управління ризиками або інвестиційною стратегією, і інформація про таку групу надається для внутрішнього використання на цій основі вищому управлінському персоналові.

Фонд прийняв рішення оцінювати фінансові зобов'язання за справедливою вартістю, окрім тих, які повинні обліковуватися за амортизованою вартістю.

Фонд вилучає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) зі свого звіту про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли його погашають, тобто коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано, анульовано або строк його дії закінчується.

3.4.5. Судження щодо очікуваних термінів утримання Фінансових інструментів

Управлінський персонал застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів або банкрутством об'єкту інвестування, що не є підконтрольним управлінському персоналу і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів

3.4.6. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Управлінський персонал Фонду вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях управлінського персоналу щодо відсоткових ставок, волатильності,

- змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;

- вплив зміни в оцінках на активи, які відображені в звіті про фінансовий стан, може бути значним.

Якби управлінський персонал Фонду використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Управлінський персонал Фонду вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Управлінський персонал Фонду планує використовувати оцінки та судження, які базуються на професійній компетенції працівників Фонду, досвіді та минулих подіях, а

також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів, де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, вирішується по кожному виду фінансових інструментів окремо.

3.4.7. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Фонд на дату виникнення фінансових активів та на кожную звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Фонд визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь термін дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь термін дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Фонду або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Фонд здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь термін дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Фонд з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь термін дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Фонду щодо кредитних збитків. На дату станом на кінець звітного року Фонд проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від

знецінення визнається виходячи з власного професійного судження управлінського персоналу за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання активу.

3.5. Зменшення корисності нефінансових активів

На кожну звітну дату Фонд визначає, чи існують ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, або якщо необхідно виконати щорічне тестування активу на зменшення корисності, Фонд здійснює оцінку суми очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливої вартості мінус витрати на вибуття активу або одиниці, яка генерує грошові кошти, та його вартості при використанні. Суму очікуваного відшкодування визначають для кожного активу, за винятком випадків, коли актив не генерує надходження грошових коштів, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів та груп активів. Якщо балансова вартість активу або одиниці, яка генерує грошові кошти, перевищує суму його очікуваного відшкодування, вважають, що корисність активу зменшилася до суми його очікуваного відшкодування. При оцінці теперішньої вартості майбутніх чистих грошових надходжень від активу, майбутні грошові потоки дисконтують за ставкою до оподаткування, яка відображає поточну ринкову вартість грошей у часі та специфічні для активу ризики. При визначенні справедливої вартості активу мінус витрати на вибуття беруть до уваги останні операції на ринку, за умови їхньої наявності. У разі, якщо ідентифікувати такі операції неможливо, використовують відповідну модель оцінки. Ці розрахунки підтверджують оціночними коефіцієнтами або іншими доступними показниками справедливої вартості. Збитки від зменшення корисності поточної діяльності визнають у прибутку та збитку. Одиниця, яка генерує грошові кошти, - найменша група активів, яку можна ідентифікувати і яка генерує надходження грошових коштів, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів або груп активів. На кожну звітну дату проводять оцінку наявності ознак того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності активу більше не існують або зменшилися. За наявності таких ознак проводять оцінку суми очікуваного відшкодування активу. Раніше визнані збитки від зменшення корисності сторнують тільки у тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінках, які використовували для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з моменту останнього визнання збитку від зменшення корисності. У такому випадку балансову вартість активу збільшують до суми очікуваного відшкодування активу. Таке збільшення вартості не може перевищувати балансової вартості, яку було б визначено за вирахуванням амортизації, якби у попередніх роках не визнавався збиток від зменшення корисності активу. Це сторнування визнають у складі прибутку та збитків. Після сторнування знос підлягає коригуванню у майбутніх періодах з метою розподілу переоціненої

балансової вартості активу, за вирахуванням його ліквідаційної вартості, на систематичній основі протягом строку корисного використання активу.

3.6. Резерви очікуваних кредитних збитків

Для тестування всіх інших фінансових активів на предмет знецінення Фонд застосовує звичайний підхід. При застосуванні звичайного підходу Фонд розподіляє фінансові активи на наступні категорії:

- активів, по яким не було суттєвого зростання кредитного ризику;
- активів, по яким було суттєве зростання кредитного ризику.

Для фінансових активів, по яким не було суттєвого зростання кредитного ризику після первісного визнання Фонд визнає резерв під дванадцятимісячні очікувані кредитні збитки, які є частиною очікуваних кредитних збитків за весь період, тобто очікувані кредитні ризики, що виникають у наслідок всіх можливих випадків дефолту, що можливі протягом дванадцяти місяців після звітної дати.

Для фінансових активів, по яким відбулося суттєве зростання кредитного ризику на індивідуальній чи груповій основі Фонд визнає резерв під очікувані кредитні ризики на увесь термін, тобто очікувані кредитні ризики, що виникають у наслідок всіх можливих випадків дефолту протягом усього терміну дії фінансового інструмента Станом на кожен звітну дату Фонд оцінює наявність значного збільшення кредитного ризику по фінансовому активу на основі аналізу зміни ризику виникнення дефолту. Фонд при оцінці зміни кредитного ризику застосовує професійне судження.

Аналіз фінансових активів щодо зменшення їх корисності здійснюється на кінець кожного звітного періоду. При аналізі фінансових активів щодо зменшення їх корисності, Фонд враховує статистичні дані про прострочену дебіторську заборгованість за останні 2 роки, враховує макроекономічні чинники, які можуть вплинути на майбутні кредитні збитки, та визначає відсоток резерву під кредитні збитки (докладніше див. п. 2.4.2).

3.7. Оренда та її ідентифікація

Договори операційної та фінансової оренди у ролі як орендарів, так і орендодавців у Фонд не укладав.

4. Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

Фонд застосовує всі МСФЗ, які набули чинності до, або з 01.01.2023 року. Поправки та зміни до МСФЗ, що не внесені, не вплинули на фінансову звітність за 1 півріччя 2023 року.

Відстрочені податки, пов'язані з активами та зобов'язаннями, що виникають за однією операцією, - зміни МСБО 12 (опубліковані 7 травня 2021 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 12 стосуються обліку

відстроченого податку за такими операціями, як оренда та зобов'язання з виведення активів з експлуатації).

Класифікація зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань зміни МСБО (опубліковані 23 січня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 01 січня 2022 року або після цієї дати). Ці зміни обмеженої сфери застосування уточнюють, що зобов'язання класифікуються у короткострокові або довгострокові залежно від прав, існуючих на кінець звітного періоду.

Класифікація зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань – перенесення дати набуття чинності – зміни МСБО 1 (опубліковані 15 липня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). МСБО 1 щодо класифікації зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань були опубліковані у січні 2020 року з початковою датою набуття чинності з 1 січня 2022 року. Проте у зв'язку з пандемією COVID-19 дату набуття чинності було перенесено на один рік, щоб надати організаціям більше часу для запровадження змін, пов'язаних із класифікацією, у результаті внесення змін.

Зміни МСБО 8: визначення облікових оцінок (опубліковані 12 лютого 2021 року та вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Змінений МСБО 8 уточнює, як компанії повинні відрізняти зміни в обліковій політиці від облікових оцінок.

Зміни МСБО 1 та Практичні рекомендації із застосування МСФЗ 2: розкриття облікової політики (опубліковані 12 лютого 2021 року та вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 1 вимагають від організацій розкривати суттєву інформацію про облікову політику, а не основні положення облікової політики. У зміненому Стандарті наведено визначення суттєвої інформації про облікову політику. У зміненому Стандарті також уточнюється, що інформація про облікову політику вважається суттєвою, якщо без неї користувачі фінансової звітності не змогли б зрозуміти іншу суттєву інформацію, наведену у фінансовій звітності. У зміненому стандарті наведено ілюстративні приклади інформації про облікову політику, яка, ймовірно, вважатиметься суттєвою для фінансової звітності організації. Крім того, змінений МСБО 1 уточнює, що несуттєву інформацію про облікову політику розкривати не потрібно. Проте, якщо вона розкривається, вона не повинна ускладнювати ознайомлення з суттєвою інформацією про облікову політику. У доповнення до цього стандарту були також переглянуті Практичні рекомендації із застосування МСФЗ 2, до яких було включено рекомендації щодо застосування концепції суттєвості при розкритті інформації про облікову політику.

МСФЗ 17 «Договори страхування» (опублікований 18 травня 2017 року і вступає в силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). МСФЗ 17 замінює МСФЗ 4, який дозволяв компаніям застосовувати існуючу практику обліку договорів страхування.

Зміни МСФЗ 17 та зміна МСФЗ 4 (опубліковані 25 червня 2020 року і вступають в силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни включають роз'яснення для спрощення запровадження МСФЗ 17 і спрощення окремих вимог стандарту та перехідних положень. Ці зміни стосуються восьми областей МСФЗ 17 і не передбачають зміни основоположних принципів стандарту.

Зміни МСФЗ 17 «Перехідна опція для страхових компаній, що застосовують МСФЗ 17» (опубліковані 9 грудня 2021 і вступають у силу річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміна до перехідних положень МСФЗ 17 надає страховим компаніям на облік згідно з МСФЗ 17 та не впливає на будь-які інші вимоги МСФЗ 17.

Ці поправки не застосовуються Фондом, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Фонду на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти для застосування у розумінні МСФЗ.

5. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок

Фінансові інструменти рекласифікуються тільки у випадку, якщо змінюється бізнес-модель для управління цим портфелем у цілому. Рекласифікація проводиться перспективно з початку першого звітного періоду після зміни бізнес-моделі. Рекласифікації у звітності станом на 30.06.2024 року не відбувалося.

Виправлення помилок станом на 30 червня 2024 року не проводилося.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансовій звітності

6.1. Виручка від реалізації

Аналіз чистих доходів Фонду наведений у таблиці 1а.

Таблиця 1а

Назва доходу	За період з 01.01.2024 по 30.06.2024, тис.грн.	За період з 01.01.2023 по 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період, тис. грн.
Чистий дохід	0	0	0
Всього:	0	0	0

Протягом звітного 1 півріччя 2024 року та порівняльного 1 півріччя 2023 року Фонд не отримував доходів від реалізації продукції.

Аналіз інших доходів Фонду наведений у таблиці 1б.

Таблиця 1б

Назва доходу	За період з 01.01.2024 по 30.06.2024, тис.грн.	За період з 01.01.2023 по 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період, тис. грн.
--------------	--	---	----------------------------------

Інші доходи	0,0	0,0	0,0
Всього:	0,0	0,0	0,0

Облік доходів Фонд здійснює відповідно до МСФЗ № 15, датою першого застосування якого є 01 січня 2018 року. Фонд застосовує цей стандарт до всіх договорів з клієнтами, за винятком таких:

а) угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ № 16 «Оренда»;

б) страхових контрактів, які належать до сфери застосування МСФЗ № 4 «Страхові контракти»;

в) фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ № 10 «Консолідована фінансова звітність», МСФЗ № 11 «Спільна діяльність», МСБО № 27 «Окрема фінансова звітність» та МСБО № 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»; та

г) негрошових обмінів між суб'єктами господарювання у тій самій лінії бізнесу з метою спрощення здійснення продажів клієнтам або потенційним клієнтам.

Для визнання доходу Фонд застосовує п'ятикрокову модель:

1) ідентифікує договір (контракт);

2) ідентифікує окремі зобов'язання щодо виконання в межах укладеного договору;

3) визначає ціну договору (операції);

4) розподіляє ціну договору (операції) між зобов'язаннями щодо виконання (за необхідністю);

5) визнає дохід, коли вона виконує зобов'язання щодо виконання.

На першому кроці Фонд обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії (параграф 9 МСФЗ 15):

а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;

б) Фонд може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися;

в) Фонд може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися.

г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або величина майбутніх грошових потоків Фонду зміняться внаслідок договору); та

г) цілком імовірно, що Фонд отримає компенсацію, на яку він матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

На другому кроці Фонд на дату укладення договору оцінює послуги, обіцяні за договором з клієнтом, та ідентифікує як зобов'язання до виконання кожну обіцянку передати покупцю (параграф 22 МСФЗ № 15) серію

відокремлених послуг, які є однаковими по суті та надаються покупцю за однією і тією самою схемою.

На етапі визначення ціни операції Фонд має припустити, що послуга буде надана як обіцяно відповідно до чинного договору, і що договір не буде скасовано, оновлено або змінено (параграф 49 МСФЗ 15). Щоб визначити ціну операції, Фонд має розглянути умови договору та свою звичну практику бізнесу. Компенсація, обіцяна в договорі, може включати фіксовані суми, змінні суми або і ті й ті суми, (параграф 47 МСФЗ 15).

Фонд визнає зобов'язання щодо відшкодування, якщо суб'єкт господарювання отримує компенсації від клієнта та сподівається відшкодувати клієнту частину або всю суму компенсації. Зобов'язання щодо відшкодування оцінюється за величиною отриманої компенсації (або дебіторської заборгованості), на яку, як передбачає Фонд, вона не матиме права (тобто суми, не включені в ціну операції). Зобов'язання щодо відшкодування (та відповідна зміна ціни операції і, отже, зобов'язання за договором) слід оновлювати в кінці кожного звітного періоду з метою відображення зміни обставин, (параграф 55 МСФЗ 15).

Може статись, що розрахована ціна не буде відповідати результату конкретного договору. Фонд повинен коригувати свою оцінку ціни операції, враховуючи вимоги Закону України «Про інститути спільного інвестування» та нормативно-правових актів НКЦПФР:

- для винагороди, що визначається як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування на останній день місяця;
- для винагороди, що визначається від приросту вартості чистих активів інституту спільного інвестування (у разі наявності) на останній день року;
- для премії за результатами діяльності за звітний рік (у разі наявності) на дату прийняття рішення наглядової ради корпоративного інвестиційного фонду або уповноваженого органу Фонду з управління активами пайового інвестиційного фонду.

При ретроспективному застосуванні МСФЗ № 15 згідно з параграфом В3(а) та відповідно до параграфа В5 Фонд скористався наступним практичним прийомом: (а) для завершених договорів суб'єктові господарювання немає потреби перераховувати договори, які: (і) починаються та закінчуються в межах одного й того самого річного звітного періоду. Фонд має тільки завершені договори у розумінні цього МСФЗ, тому використання кумулятивної ретроспекції не призвело до необхідності коригувань даних порівняльних періодів.

Відповідно, на кінець кожного року Фонд прийняв рішення, що до ціни операції включається фактична сума винагороди з управління активами, тому що це вирішує питання невизначеності.

Таким чином, Фонд не робив перерахунок показників договорів, які розпочалися та закінчилися в рамках звітного періоду.

На останньому кроці Фонд визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) він задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи

обіцяну послугу клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом (параграф 31 МСФЗ 15).

На момент укладання договору для кожного ідентифікованого зобов'язання щодо виконання Фонд має визначити чи задовольнить вона це зобов'язання щодо виконання з плином часу, чи у певний момент часу.

Інших фінансових доходів та інших видів доходів протягом звітного періоду Фонд не отримував.

6.2. Витрати

Аналіз собівартості реалізованої продукції наведений у таблиці 2а.

Назва статті витрат	За період з 01.01.2024 по 30.06.2024, тис.грн.	За період з 01.01.2023 по 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період, тис. грн.
Собівартість реалізованої продукції	0,0	0,0	0,0
Всього:	0,0	0,0	0,0

Собівартість реалізованої продукції у поточному звітному році склала 0,0 тис. грн., у порівняльному собівартість реалізованої продукції також складає 0,0 тис. грн.

Аналіз інших витрат наведений у таблиці 2б.

Таблиця 2б

Назва статті витрат	За період з 01.01.2024 по 30.06.2024, тис.грн.	За період з 01.01.2023 по 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період, тис. грн.
Інші витрати	0,0	0,0	0,0
Всього:	0,0	0,0	0,0

Протягом звітного періоду Фонд не поніс витрати на придбання цінних паперів, також у порівняльному періоді не було інших витрат.

Аналіз адміністративних витрат Фонду наведений у таблиці 2в.

Таблиця 2в

Назва статті витрат	За період з 01.01.2024 по 30.06.2024, тис.грн.	За період з 01.01.2023 по 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період, тис. грн.
Адміністративні витрати	(4,0)	(3,0)	(1,0)
Всього:	(4,0)	(3,0)	(1,0)

Адміністративні витрати пов'язані з забезпеченням поточної діяльності підприємства.

6.3. Результати операційної діяльності

Протягом звітного періоду Фонд отримав від операційної діяльності збиток у розмірі (4,0) тис. грн. за рахунок адміністративних витрат.

6.4. Результати фінансової та інвестиційної діяльності

Фінансової та інвестиційної діяльності протягом 1 півріччя 2024 року не було.

Загальні результати

Згідно Звіту про фінансовий стан на початок 2024 року непокритий збиток складав (39,0) тис. грн., станом на 30.06.2024 р. непокритий збиток складає (43,0) тис. грн. За підсумками діяльності станом на 30.06.2024 р. підприємство отримало збиток у сумі (4,0) тис. грн.

6.5. Податки на прибуток

Фонд не є платником податку на прибуток (прим. 2.4.8).

6.6. Нематеріальні активи

Нематеріальних активів на балансі Фонду станом на 30.06.2024 р. не має

6.7. Основні засоби

Власних та орендованих основних засобів на балансі Фонду станом на 30.06.2024 р. не має.

6.8. Активи в стадії створення

Активів в стадії створення на балансі Фонду станом на 30.06.2024 р. не має.

6.9. Витрати та позики

Станом на 30.06.2024 р. Фонд позики не отримував та не надавав.

6.10. Активи в формі прав користування (права оренди)

Згідно п. Б31 МСФЗ № 16 договір є орендою, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію (параграф 9 МСФЗ 16):

1) орендований об'єкт має бути ідентифікованим активом. При цьому орендодавець не повинен мати суттєвого права заміни об'єкта протягом строку оренди;

2) в орендаря має бути право контролювати використання об'єкта протягом усього строку оренди — тобто орендар повинен мати право отримувати в основному всі економічні вигоди від використання активу протягом усього строку використання;

3) об'єкт орендується за компенсацію.

Якщо Фонд визначає, що договір є орендою, можна застосувати спрощення практичного характеру і не керуватися МСФЗ № 16 (тобто не визнавати в себе на балансі актив у формі права користування) щодо:

1) короткострокової оренди (оренда строком менша 12 місяців) незалежно від вартості орендованого об'єкта;

2) оренди, за якою базовий актив (актив, який є об'єктом оренди) є малоцінним (параграф Б6 МСФЗ № 16).

Станом на 30.06.2024 року Фонд не має укладених договорів оренди.

6.11. Інвестиційна нерухомість

Інвестиційної нерухомості на балансі Фонду станом на 30.06.2024 р. не має.

6.12. Довгострокова дебіторська заборгованість

Довгострокової дебіторської заборгованості на балансі Фонду станом на 30.06.2024 р. не має.

6.13. Фінансові активи

6.13.1. Фінансові активи, оцінені за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку

Фонд використовує бізнес-модель для управління фінансовими активами, яка визначається у МСФЗ № 9 як «інша», тобто:

- метою утримання є грошові потоки, які поступають шляхом продажу активу,

- активи управляються та оцінюються за справедливою вартістю,

- є ймовірність продажу активу.

Всі фінансові активи, які не є власним капіталом Фонду, відносяться до категорії «інших бізнес-моделей» та класифікуються за справедливою

вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку за період (*FVTPL від англ.. «fair value through profit or loss»*).

Фонд класифікує фінансові інвестиції до статутних капіталів інших підприємств як дольові фінансові інструменти оцінені за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку.

Для оцінки справедливої вартості цього виду активів, управлінський персонал послідовно застосовує вхідні дані трьох рівнів.

Справедливу вартість фінансових активів, які обліковуються на балансі Фонду, неможливо визначити з використанням даних 1-2 рівня ієрархії, оскільки немає ринкового котирування цих активів. Ціна придбання цих активів є справедлива вартість при первісному визнанні, а для оцінки справедливої вартості у наступних періодах підприємство застосовує метод оцінки вартості, у якій використовуються закриті вхідні дані (3-й рівень ієрархії). Для оцінки справедливої вартості цих активів були застосовані методики оцінки, що базуються на аналізі фінансової інформації про об'єкти інвестування, аналітичні процедури по оцінці безперервності діяльності об'єктів інвестування, порівняння вартості активів цих підприємств на початок та кінець звітного періоду, зміни кон'юнктури ринку, на яких об'єкти інвестування здійснюють свою діяльність. За результатами аналізу не було виявлено обставин вважати, що справедлива вартість суттєво відрізняється від балансової вартості фінансових активів, тому що не було виявлено факторів, які зумовлені значними змінами у фінансовому стані об'єктів інвестування та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких об'єкт інвестування здійснює свою діяльність. Тому справедлива вартість цього виду фінансових активів оцінена на рівні її балансової вартості.

В результаті проведення оцінки можливих змін в оцінці справедливої вартості даних фінансових активів з використанням альтернативних припущень управлінський персонал не отримав підтверджень того, що це може призвести до зміни оцінки справедливої вартості.

Змін в оцінці цих видів активів, які потребують відображення у Фінансовій звітності Фонду, протягом періоду 01.01.2024 - 30.06.2024 р. не було.

Переміщень між рівнями ієрархії протягом звітного періоду не відбувалося.

6.13.2. Поточна дебіторська заборгованість за операційною діяльністю

Таблиця 3

Назва активу	Станом на 30.06.2024, тис. грн.	Станом на 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період
Поточна дебіторська заборгованість	35119,0	40043,0	(4924,0)
Всього:	35119,0	40043,0	(4924,0)

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю обліковується за справедливою вартістю. Станом на 30 червня 2024 року Фонд провів аналіз на знецінення вартості цього активу. Відповідно до прийнятій облікової політики резерв очікуваних кредитних збитків визначається на рівні 0,001% від суми дебіторської заборгованості станом на 30 червня 2024 року. Дебіторська заборгованість станом на 30 червня 2024 року складає 35119,0 тис. грн., нарахований резерв на знецінення 350,0 грн. Тому дебіторська заборгованість у фінансовому звіті відображена за справедливою вартістю у сумі 35119,0 тис. грн.

Структура дебіторської заборгованості станом на 30.06.2024 року наведена у таблиці 4.

Таблиця 4

Боржник	Сума, тис. грн.	Предмет заборгованості
Азово-Чорноморська фідучіарна компанія ТОВ 42995138	10 606,0	купівля інвестицій
Асфальтпром ТОВ 41070650	14620,0	купівля інвестицій
МОБІЛЬ БУД ТОВ 41597645	9893,0	купівля інвестицій
Всього:	35119,0	

Сумнівної та простроченої дебіторської заборгованості Фонд не має.

6.14. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти в касі, гроші на рахунках у банках, грошові кошти в дорозі та інші короткострокові ліквідні інвестиції зі строком розміщення не більше трьох місяців, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Залишок грошових коштів на поточному рахунку Фонду станом на 30 червня 2024 року складає 0,0 тис. грн., що відображено у р. 1165 Звіту про фінансовий стан.

Резерв від очікуваних кредитних збитків по грошових коштах за період по 30.06.2024 р. Фонд не створював.

6.15. Контрактні активи

Відповідно до МСФЗ № 15 «Дохід від договорів з клієнтами» контрактний актив (contract asset) — це право суб'єкта господарювання на компенсацію в обмін на товари або послуги, які суб'єкт господарювання передав клієнтові, якщо таке право обумовлене не плином часу, а іншими

чинниками (наприклад, майбутніми результатами діяльності суб'єкта господарювання).

Згідно з пунктом 105 МСФЗ № 15, коли якась частина договору виконана, суб'єкт господарювання має відображати договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням суб'єктом господарювання свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом.

Основний принцип цього стандарту полягає в тому, що Фонд визнає дохід унаслідок передання обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку вона очікує мати право в обмін на ці товари або послуги. Фонд застосовує цей стандарт до всіх договорів з клієнтами, за винятком таких:

1) угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ № 16 «Оренда»;

2) фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти».

Фонд відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість.

У статті «Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги» (р. 1125, Форма № 1) відображається заборгованість покупців або замовників за надані їм продукцію, товари, роботи або послуги (крім заборгованості, яка забезпечена векселем, якщо така інформація наводиться в окремій статті), скоригована на резерв очікуваних кредитних збитків. У статті «Інша поточна дебіторська заборгованість» (р. 1155, Ф. № 1) відображається заборгованість дебіторів, яка не відображена в окремих статтях щодо розкриття інформації про дебіторську заборгованість або яка не може бути включена до інших статей дебіторської заборгованості та яка відображається у складі оборотних активів.

6.16. Власний капітал

Станом на 30.06.2024 р. загальний розмір власного капіталу Фонду складає – 9957,0 тис. грн. (р. 1495, Ф. № 1), з яких статутний капітал - 10000 тис. грн., резервний капітал - 0 тис.грн., непокритий збиток – (43,0) тис. грн., неоплачений капітал - 0 тис. грн.

Порівняльну інформацію про Власний капітал станом на 30.06.2024 р. та попередній період наведено у таблиці 5.

Таблиця 5

Статті власного капіталу	Призначення	Балансова вартість на 30.06.2024, тис.грн.	Балансова вартість на 30.06.2024 тис.грн.	Зміна за період
Статутний капітал	Розмір зареєстрованого капіталу	10 000,0	10 000,0	-

Резервний капітал	Створення резерву коштів за рахунок нерозподіленого прибутку	0	0	-
Нерозподілений прибуток(непокритий збиток)	Відображення ефективності діяльності суб'єкта господарювання	(43,0)	(35,0)	(8,0)
Неоплачений капітал	Заборгованість учасників по сплаті зареєстрованого капіталу	0	0	-
Всього:		9957,0	9 965,0	(3,0)

Статутний капітал. Зареєстрований статутний капітал станом на 30 червня 2024 не змінився порівняно з статутним капіталом на 31 грудня 2023 року та складає – 10 000,0 тис.грн.

Статутний капітал між учасниками розподілено таким чином:

Таблиця 6

Учасники	Зареєстрований капітал тис. грн	Сплачений капітал тис.грн	%
ТОВ «Азово-Чорноморська фідучіарна компанія» (код ЄДРПОУ 42995138);	10000	10000	100

Резервний капітал.

Згідно зі Статутом Акціонерного Товариства (п. 4.3.) Фонд не має права створювати спеціальні або резервні фонди, таким чином на Балансі підприємства Резервний капітал дорівнює 0,0 тис. грн., що відображено у р. 1415 Ф. № 1.

Нерозподілений прибуток (збиток). Згідно Звіту про фінансовий стан на початок 2024 року непокритий збиток складав (39,0) тис. грн., станом на 30.06.2024 р. непокритий збиток складає (43,0) тис. грн. За підсумками діяльності станом на 30.06.2024 р. підприємство отримало збиток у сумі (4,0) тис. грн.

Неоплачений капітал. Станом на початок звітної періоду Фонд мав неоплачений капітал у сумі 0,0 тис. грн, станом на кінець звітної періоду

сума неоплаченого капіталу не змінилася та складає - 0 ,0 тис. грн. (р. 1425, Ф. № 1).

Таким чином, власний капітал Фонду станом на 30.06.2024 р. зменшився порівняно з 01.01.2024 р. на 4,0 тис. грн.

6.17. Забезпечення довгострокові і поточні

Протягом 1 півріччя 2024 року Фонд не створював забезпечення.

6.18. Довгострокові зобов'язання

Станом на 30.06.2024 р. Фонд довгострокових зобов'язань не має.

6.19. Поточні зобов'язання

Станом на 30.06.2024 р. поточні зобов'язання Фонду складають 33638,0 тис. грн. (р. 1695, Ф. №1).

Таблиця 7

Назва зобов'язання	Станом на 30.06.2024 року	Станом на 30.06.2023 року	Зміна за період
1 .Поточна кредиторська заборгованість за послуги р.1615	8,0	5,0	3,0
2. Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків р. 1645	30,0	27,0	3,0
3. Розрахунки з бюджетом	-	-	-
4. Інші поточні зобов'язання р. 1690	25124,0	30 046,0	(4922,0)
Всього:	25162,0	30 078,0	(4916,0)

Поточні зобов'язання Фонду відображені за справедливою вартістю, яка дорівнює їх балансовій вартості, що відповідає оцінкам, затвердженими обліковою політикою Фонду.

Простроченої кредиторської заборгованості станом на 30.06.2024 р. Фонд не має.

Фінансових зобов'язань Фонд не має.

6.20. Контрактні зобов'язання

До статті «Контрактні зобов'язання» відносяться деривативи (форвардні та ф'ючерсні контракти, опціони) та інші контракти, розкриття інформації щодо яких передбачено відповідними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

Облік зобов'язань здійснюється в оцінці, передбаченій контрактами.

Станом на 30.06.2024 р. контрактних зобов'язань Фонд не має.

6.21. Звіт про рух грошових коштів

Порівняльну інформацію про рух грошових коштів станом на 30.06.2024 року та на 01.01.2024 року наведено у таблиці 8.

Таблиця 8

Стаття	Станом на 30.06.2024, тис. грн.	Станом на 30.06.2023, тис. грн.	Зміна за період, тис. грн.
1. Чистий рух коштів від операційної діяльності	(2,0)	(1,0)	1,0
2. Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	2,0	1,0	(1,0)
3. Чистий рух коштів від фінансової діяльності	0,0	0,0	0,0
Чистий Рух коштів за рік:	0,0	0,0	0,0

Фонд складає Звіт про рух грошових коштів згідно до МСБО № 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом.

Чистий рух коштів від операційної діяльності у 1 півріччі 2024 році складає – (2,0) тис.грн., від фінансової –(0,0) тис.грн. та від інвестиційної –2,0 тис.грн.

Таким чином, чистий рух коштів за рік складає – (0 ,0) тис.грн.

6.22. Аналіз статей фінансового звіту на знецінення

МСБО № 36 «Зменшення корисності активів» вимагає, щоб при підготовці фінансової звітності активи і зобов'язання оцінювалися з урахуванням принципу обачності: активи Фонду не повинні бути завищені, а зобов'язання - занижені, Стандарт № 36 забезпечує виконання даного принципу. Облік знецінення активів проводиться відповідно до МСБО № 36 по всіх активах, крім:

- запасів;
- активів, що виникають з договорів на будівництво;
- відстрочених податкових активів;
- активів, що виникають з винагород працівникам;
- фінансових активів;
- інвестиційної нерухомості, що оцінюється за справедливою вартістю;
- біологічних активів;
- активів, що виникають з договірних прав страховика;
- довгострокових активів для продажу.

Активи та зобов'язання, які обліковуються на балансі Фонду не потребують обліку знецінення, окрім поточної дебіторської заборгованості з основної діяльності, особливості обліку якої викладені в п.п. 6.13 Приміток.

6.23. Припинена діяльність

Станом на 30.06.2024 р. припиненої діяльності не було.

7. Розкриття іншої інформації

7.1. Прибуток на акцію

Фонд не є емітентом акцій.

7.2. Інформація за сегментами

Суб'єкт господарювання надає інформацію за сегментами, якщо:

1) займає монополльне (домінуюче) становище на ринку продукції (товарів, робіт, послуг);

2) щодо продукції (товарів, робіт, послуг), відносно якої до початку звітного року прийнято рішення про державне регулювання цін (включаючи підприємства, які здійснюють виробництво, транспортування, постачання теплової енергії та надають послуги централізованого водопостачання та водовідведення).

Фонд не відповідає наведеним критеріям, тому інформацію щодо сегментів не розкриває

7.3. Активи в заставі

Активів у заставі Фонд не має.

7.4. Операції з пов'язаними сторонами

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Фондом;

- асоційовані Фонду;

- спільні підприємства, у яких Фонд є контролюючим учасником;

- члени провідного управлінського персоналу Фонду;

- близькі родичі особи, зазначеної вище;

- компанії, що контролюють Фонд, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Фонду.

Інформація про пов'язаних осіб Фонду:

Пов'язаними сторонами ЗНВПФ «СОЛЯРІС» є:

1. Компанія з управління активами - ТОВ «Азово-Чорноморська адміністративна компанія» (код ЄДРПОУ 40578993);

2. Учасник ТОВ «Азово-Чорноморська адміністративна компанія» Бавикін Віктор Миколайович;

3. Учасник ТОВ «Азово-Чорноморська адміністративна компанія» Бавикін Микола Іванович;

4. Генеральний директор ТОВ «Азово-Чорноморська адміністративна компанія» Бортняк Вадим Вікторович.

За період з 30.06.2023 року по 30.06.2024 Фонд здійснив наступні операції з пов'язаними сторонами:

- нарахована винагорода КУА на суму 1,2 тис. грн.;

Інших операцій з пов'язаними сторонами станом на 30.06.2024 р. Фонд не здійснював.

7.5.Розкриття справедливої вартості

7.5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Фонд здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ № 9 та МСФЗ № 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду

Таблиця 9

Класи активів та методи оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їхній номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Довгострокові процентні позики	Первісна оцінка здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Інструменти капіталу (дольові фінансові інструменти)	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки,

	актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки		використовується остання балансова вартість, ціни закриття
Довгострокова дебіторська заборгованість	Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю придбання, подальша оцінка - за амортизованою вартістю з використанням метода ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Дебіторська заборгованість за основною діяльністю	Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю придбання, подальша оцінка - за амортизованою вартістю з використанням метода ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.	Дохідний, матрична модель	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Інша поточна дебіторська заборгованість	Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю придбання, подальша оцінка - за амортизованою вартістю з використанням метода ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Фінансові активи, які утримуються до погашення	Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю придбання, подальша оцінка - за амортизованою вартістю з	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

	використанням метода ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.		
Довгострокові зобов'язання	Первісна та подальша оцінка здійснюється за справедливою вартістю, подальша – за амортизованою	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка здійснюється за справедливою вартістю, подальша – за амортизованою	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

7.5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня)
для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Змін в оцінці справедливої вартості активів, які потребують відображення у Фінансовій звітності Фонду, станом на 30.06.2024 року не було.

7.5.3. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів у порівнянні з їх балансовою вартістю, тис. грн.

Таблиця 10

Фінансовий інструмент	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	30.06.2024	30.06.2023	30.06.2024	30.06.2023
Дольові фінансові інструменти	0,0	0,0	0,0	0,0
Довгострокова дебіторська заборгованість	-	-	-	-
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	35119,0	40 043,0	35119,0	40 043,0
Грошові кошти та їх еквіваленти	0,0	0,0	0,0	0,0
Поточна кредиторська заборгованість	25124,0	30 046,0	25124,0	30 046,0

Фонд вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої

вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 6.13.

7.6. Управління ризиками

7.6.1. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Фонду і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники діяльності Фонду. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Управлінський персонал Фонду визнає, що її діяльність пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо.

Метою управління ризиками є недопущення втрати Фондом ринкової вартості активів та сприяння підвищенню вартості власного капіталу Фонду.

Відповідно до основної мети, завдання управління ризиками полягають у наступному:

- визначення найбільш вразливих та ризикових напрямків діяльності Фонду;
- систематична комплексна діагностика ймовірності настання несприятливих подій;
- вибір альтернативних варіантів управлінських рішень для забезпечення оптимального співвідношення між ризиком та дохідністю фінансових операцій;
- забезпечення мінімізації втрат при настанні несприятливих подій,
- забезпечення дотримання інтересів багатьох зацікавлених сторін, а саме: учасників Фонду, керівних органів управління Фондом, працівників Фонду, інших сторін.

Діяльність Фонду у сфері управління ризиками спрямована на забезпечення досягнення статутних цілей Фонду, збільшення прибутковості. Управління ризиками діяльності Фонду являє собою постійний процес передбачення і нейтралізації їх негативних фінансових наслідків, пов'язаний з їх ідентифікацією, оцінкою, профілактикою і мінімізацією негативних наслідків. До ризиків, які можуть виникати при здійсненні діяльності Фонду, належать такі їх види: кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик.

7.6.2. Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною

виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість. Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Фонду є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (загальнодоступна інформаційна база даних НКЦПФР, дані з ЄДР та інші) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Фонд використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Фонд аналізує платоспроможність контрагентів та здійснює заходи щодо недопущення наявності в активах Фонду простроченої дебіторської заборгованості.

Фонд не має фінансових активів, які або були прострочені, або знецінилися, також відсутні застави та інші форми забезпечення кредитів одержаних чи наданих.

7.6.3. Ринковий ризик

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Фонд наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Фонд використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін

ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Фонд наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, Облігації та інші фінансові інструменти.

Фондом встановлено, що індикатором можливості подій реалізації ринкового (пайового) ризику є падіння індексу УБ (Українська біржа) (UX) упродовж кварталу. Так падіння індексу УБ менше ніж на 10% становить низький рівень ризику, падіння у межах 10 - 20%% становить середній рівень ризику, падіння більше 20% - високий рівень ризику.

Поточна оцінка рівня ризику за показником ринкового (пайового) ризику за портфелем цінних паперів Фонду характеризується як низька.

Система управління ризиками Фонду передбачає застосування декількох аналітичних методів дослідження ризиків. Серед цих методів Фонд на етапі планування професійної діяльності, з'ясуванні доцільності участі в інвестиційному проекті, проводить аналіз чутливості результативного показника від варіації значень показників, що беруть участь в його визначенні. Крім аналізу чутливості Фонд на етапі прогнозування використовує метод коректування, метод сценаріїв. Незважаючи на практично сталу ситуацію на фондовому ринку, Фонд з огляду на аналіз ситуації у звітному періоді додержувалось політики щодо недоцільності нових вкладень у цінні папери.

7.6.4. Валютний та відсотковий ризики

Валютний ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Фонд не має активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів.

Оскільки Фонд працює тільки з національною валютою, вплив зміни валютних курсів відсутній. Відсотковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Фонду усвідомлює, що відсоткові ставки можуть оцінюватись і це впливатиме як на доходи Фонду, так і на справедливую вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Фонду контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Фонду здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Фонд має намір позбавитися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових

ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Таблиця 11

Активи, які наражаються на відсоткові ризики:

Тип активу	станом на 30.06.2024	станом на 30.06.2023
Банківські депозити (тис. грн.)	0	0
Всього:	0	0
Частка в активах Фонду, %	0	0

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок - Фонд використовувала історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

7.6.5. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності - ризик того, що Фонд матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Фонд здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Фонд аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Фонду в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Таблиця 12

Період, що закінчився 30.06.2024	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Короткострокові позики банку						
Торговельна та інша кредиторська заборгованість		8,0	25154,0			25162,0
Поточна заборгованість за довгостроков						

ими зобов'язаннями						
Всього		8,0	25154,0			25162,0
Період, що закінчився 30.06.2023	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Короткострокові позики банку						
Торговельна та інша кредиторська заборгованість		5,0	30073,0			30078,0
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями						
Всього		5,0	30073,0			30078,0

7.7. Управління капіталом

Фонд розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Фонду. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає Чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Фонд здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Фонд може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Фонду спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність підприємства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Фонду та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Фонду завдяки встановленню цін на послуги, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Фонду функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Управлінський персонал Фонду вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного у звіті про фінансовий стан.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності становить – 9957,0 тис.грн. (р. 1495, Ф. № 1):

Зареєстрований капітал	10 000 тис. грн.	
- неоплачений капітал		0,0 тис.грн.
- резервний капітал	0,0 тис.грн.	
- нерозподілений прибуток(непокритий збиток)		(43,0) тис. грн.

7.8. Оцінка ефективності керівництва в управлінні економічними ресурсами

Підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом, забезпечення його раціонального використання значною мірою пов'язано з проведенням якісних змін у складі ресурсів і з підвищенням ефективності в їх управлінні. Завдання підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом полягає насамперед у вдосконаленні використання й управління ресурсами підприємства та в підвищенні їхньої цілісності.

Основними ресурсами Фонду є фінансовий ресурс у вигляді грошових коштів, отриманих в результаті формування статутного капіталу, та фінансові інвестиції.

Підвищення ефективності використання трудових ресурсів є можливим лише за умови формування якісної системи менеджменту, що в свою чергу передбачає встановлення жорстких вимог до керівників усіх рівнів. Для реалізації цієї мети Товариством створена система вимог до працівників, які повинні їм відповідати, зокрема, наявність дипломів з вищою освітою та підтвердження рівня кваліфікації відповідними сертифікатами.

7.9. Умовні активи і зобов'язання

Відповідно до МСБО № 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи» Фонд повинен вести облік забезпечень, умовних зобов'язань і умовних активів, за винятком:

- а) тих, які є результатом контрактів, що підлягають виконанню, крім випадків, коли контракт є обтяжливим

б) на які поширюється сфера застосування іншого Стандарту.

МСБО № 37 не застосовується до фінансових інструментів (включаючи гарантії), на які поширюється сфера застосування МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти».

Станом на 30.06.2024 року Фонд не є стороною умовних зобов'язань, не має умовних активів, не має невизнаних контрактних зобов'язань та не створював забезпечень.

Фонд не є стороною в судових процесах, тому ризики від операційної діяльності оцінює як мінімальні.

Фонд не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Фонд не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

Контрактні зобов'язання, видані гарантії, поручительства - відсутні.

Страховання - відсутнє.

7.10. Невизнані контрактні зобов'язання

Невизнаних контрактних зобов'язань Фонд не має.

7.11. Дивіденди, оголошені до дати затвердження до випуску

Станом на 30.06.2024 р. Фонд не приймав рішення про виплату дивідендів за результатами діяльності за 2023 рік.

7.12. Вплив інфляції на монетарні статті

Проаналізувавши критерії, які визначають показник гіперінфляції, управлінський персонал Фонду зробив висновок, що за показниками наведеними у підпунктах в) і г) параграфу 3 МСБО № 29 економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО № 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, управлінський персонал Фонду прийняв рішення не проводити перерахунок фінансової звітності станом на 30.06.2024 р.

7.13. Події після звітної дати

Події після звітного періоду - це сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності до випуску. Можна визначити два типи подій:

а) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування після звітного періоду); та

б) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування після звітного періоду).

Подій, які відбуваються в період між датою фінансової звітності та датою її затвердження і потребують коригування або розкриття у фінансовій звітності, не було.

Припинення діяльності Фонду не планується.

Генеральний директор ТОВ
«Азово-Чорноморська Адміністративна
компанія »

В.В. Бортняк

Головний бухгалтер

О.Б.
Некрасова